

6 & 90

- A** **A9add4sus**
1. Nemůžu uvěřit, bráško,
že na tě vůbec už nevzpomíná,
kdesi nad drahou flaškou,
když je nálada nepovinná,
málem jsem nadělal z kytary dřívka,
že se mi o tobě už nebude zdát,
chvilka zaváhání před vraty chlívka
a je tu rok šestadevadesát,
a máme rok šestadevadesát.
2. Fanty's vyplatil v Spartách
a ani nebyla tak rozpačitá,
vždyť co se na seně vyhraje v kartách,
stejně se na zemi už nepočítá,
cítím, jak na patách něco tě líže,
něco, co ví, že tu budete stát,
dokud se jeden z vás nepohne blíže,
někam do roku šestadevadesát,
aspoň do roku šestadevadesát.
- *: Dokud se někdo z nás nepohne blíže,
někam do roku šestadevadesát.
3. Upřímně řečeno - láska
už dávno není to, co nedá mi spát,
dva blázni v plynových maskách
a všechno, co se nam nemůže stát,
dokud mi tvoje srdce hoří jak svíce,
takže i v tmách aspoň slova jdou psát,
vážně netuším, co si přát více
[: na konci roku šestadevadesát, :]
na konci roku šestadevadesát ...

Bol raz jeden král uhorský

Bol raz jeden král uhorský
|: Ten podvodníček panenský :|

Všetchny panenky podviedol
|: Len richtárovu nemohol:|

D **E** **A**
Plela raz baba záhradu
A **A11**
plela raz baba záhradu
D **A**
Prišiel ku nej král po radu
D **E** **A**
prišiel ku nej král po radu

Obleč si šaty panenské A rukavičky bielučké
A choď klopať tam na vráta Otvorí ti sám pán táta
A keď bolo po večeri Vraví richtár svojej dcéri
Chod' Anička posteľ stlati Bude s tebou pani spati
A keď bolo o polnoci Volá Anička pomoci
A keď bolo už o týždeň Plače Anička celý deň
A keď bolo už o mesiac Plače Anička ešte viac
A keď bolo už o roce Nosí Anička na ruce
Hajaj buvaj synáčik môj Král uhorský je otec tvoj

Bože můj

F **Bb**
Zelený mrak zas na to hledím
C **F**
Ještě že tak, že v hospůdce sedím
F **Bb**
Okolo jsou snad všichni svatí
C **F**
Je tady pán co za všechny platí

F
R: Ej bože můj
Bb
Nechce se domů
C
Ej bože můj

Na louce strom pod stromem ležím
V dálce hřmí hrom přes háj domů běžím
Pod horou háj nad hlavou nebe
Nad nebem ráj a tam vidím tebe

R: Hej bože můj
Nad tebe není
Ej bože můj

Bb
Ještě jednu Borovičku
Db
Zahrajem na písťaličku
Eb
Jen pro tebe za hubičku

Ej bože můj
Ej bože můj, áááá

Carpe diem

Ami **Dmi7**
1. Nadešel asi poslední den
G **Emi**
Podívej celá planeta blázní
Ami **Dmi7**
A já neuroním ani slzu pro ni
G **E**
Jenom zamknu dům

Ami **Dmi7**
2. A půjdu po kolejích až na konečnou
G **Emi**
Hle jak mám krok vojensky rázný
Ami **Dmi7**
A nezastavím ani na červenou
G
Natruc předpisům

Ami **G** **Ami**
R: Tak tady mě máš
G **C**
Dnes můžeš říkat klidně co chceš
Zbylo tak málo vět
Ami **G**
Tak málo slov co nelžou

4. Tak už si nebudeme hrát na román, setři růž nikdo nás nenatáčí
Je poslední den a zbyla nám jen miska cukroví
5. Ať všechny hospody dnes doženou plán, ať svět z posledního pije a tančí
Já nebudu pít nechám naplno znít v hlavě všechno co mám
6. Žádný slib z těch co jsem ti dal Nejde vyplnit a nejde vzít zpátky
Tak ať točí se svět mladší o deset let Na desce Jethro Tull
7. Ať platí aspoň dnes co dřív jsem jen lhal, carpe diem život je krátký
V tvých očích je klid a nemám chuť snít co by bylo dál

R: ...
Zbylo tak málo vět
Tak málo slov...

Co když

E A H E
Ještě mě studí slzy na líci
A H7 E
Co naposledy pro mě vyplakala
A H E
Než zas odešla kamsi za kýmsi
A H7 E
Nad kým prý se ještě slitovala

D A4 A H
To ale nade mnou se Bůh smiloval
E D
Když mi nechal její slzy na rameni
A H A H
Teď můžu chodit řádně povýšen
E D
po světě kde lásky pro mě není

Jistě není, nebylo a nemá být
Ani beznaděj a už vůbec ne bída
A srdce na dlaních netlučou a nevábí
Jsou tak stejná až darmo to střídat
To asi obejmout vítr je skoro víc
Vylést do korun a nechat se houpat

A H A H
V lese hladit kůru borovic,
A B C#mi G#mi A H E
Co když .. je jen hloupá

Ještě mě budí ze sna obrázky
Co na kůži mi nechty napínala
Šrámy na tváři od něžné pomlázky
Kterou mi hvězdy zhasínala
A slunce nemá důvod vycházet
Tak se fláká kdesi za horama
Já po tmě šmátrám pod svícnem
Co když... je taky sama...

Tak už to dopij putovní příteli
Popojedem dolinami
Napříč obilím, kaktusy a svízeli
Spávat na kopci slámy
Kam až nás dovedou tahací provázky
Necháme otisk bosé nohy čaroděje
Budeš mě učit zpívat bez lásky
Co když... se směje...

Dohrála hudba

1. Dohrála hudba v nás
zanikla v tónech dřív už známých
Dohrála hudba v nás
A léto nové písně mámi
Slyším jak hrajou z otevřených dveří krámů
Stokrát vyzkoušená slova načesaný hluk
Co duši zaléhá co v uších zaléhá
Zvuky aut zvuky cest co nás dovedou prý až za štěstím
2. Dohrála hudba v nás
Bez ovací a bez tleskání
Nikdo ji nekoupí
a nikdo neprodá, není k mání.
Vím její melodii nikde nikdo nenahrál
Je prostě pryč ale hledám dál
Jsem přece muzikant zkušený v hledání
Mám k tomu nadání každý to říká mám nadání
přechod do Eb
3. Já vím svět je veliký
A neleží mi u nohou
Krupiér karty vymění
A staré do hry nemohou
Vidiš všechno se mění, jen ty jsi stejná
Pojď dál to se oslaví, budoucnost nadějná
Jó když se štěstí unaví, necháme hříchy spát
Noc je dáma co všechno ví
4. Jak se zdá hledat nestačí
chce to někdy umět vzdát
A času mám boty netlačí
Takže se nemusíš bát
Že moje krásná minulost už je taky na prodej
Prodám, jsem přece čaroděj, mám devět životů
a všechny se mi nehoděj a za tvou samotu
dám svou vlastní, klidně se ptej
5. Může být že přijdeš
Zase jednou někdy na koncert
To víš čas ten nakonec
Vždycky všechno obrátí v žert
A stejně dál se mi zdá, když tak usínám že někdo zpívá
Slyším co už jsem zapomněl, hledal jsem kde se dá
A nikde jsem nic nenašel, jak rád bych uvěřil
Že jsem si všechno jen vymyslel

Doma je doma

A **E**
Viš moje milá nejspíš trochu ti závidím
F#mi7 Hmi7 E7sus4 E
že ti stačí co víš
A **E**
to já i když se snažím stejně do tebe nevidím
F#mi7 Hmi7 E7sus4 E7
a říkám co nepochopíš
Hmi D E7sus4 E7
já vím je to marné a taky příjemné být slepý
A Hmi E7sus4 E7
a ztratit nad sebou všechnu moc
A **E**
co říkáš moje milá půjdem někam kde tě neznají
F#mi7 Hmi/F# E7sus4 E7
a protancujem spolu celou noc

C **Dmi7**
Viš moje milá ať chodím kudy chodím
C Dmi/F G7sus4 G7
nacházím všude jen tu zář
C Dmi7
a marně čekám na tmou v které oči prohlédnou
Ami Dmi/F G7sus4 G7
a spatřím tvoji pravou tvář
Dmi7 G7
mám se snad vzdát všech svých plánů a nadějí
C Dmi7 G7sus4 G7
a jen pro to tajemství dál žít
C **G**
já vím je čas spát a vím že hvězdy nehřejí
Ami Dmi7 G C
a vím že smím tě políbit

Dvakrát

- F** **A#** **C** **F**
1. Dvakrát dvě deci přede mě postavil pán,
A# **C** **F**
musel si přeci všimnout, že jsem tu sám,
A# **C** **F**
dvakrát se uklonil, dvakrát poděkoval,
A# **C** **F**
skupina spustila 'Andulko Šafářová'.
2. Ach, to je muzika, až se mi srdce svírá,
ještě že na dvojité Nelson dvakrát se neumírá,
od stolu vstávají ti, co tu nejsou sami,
tak proč stojíš u mě, dívkenko s květinami.
3. Holky rty špulí na stébla v citrokolách,
všechny jsou v stejném - copánky, mašle, volán,
všechny si naráz dávají hádat z dlaně,
ta, co je nejbliž, vypadá odhodlaně.

A# **A#/G#** **G7**
R: A tak provlékám skrz to hluché,
C7 **F** **F7**
velblouda i jehly uchem,
A# **A#/G#**
to jsem netušil, že je to tak
G7 **C7**
náramně jednoduché.

4. To je ta pravá chvíle pro autogramy,
plaše se sklání a voní fialkami,
raději jděte mi z očí, tajemná Eurydiko,
nějak dnes nesnáším pohled na krev a mlíko.
 5. Samoto, samoto, laskavá domovino,
syn se ti vrátil, tak ještě dvakrát víno,
ať ještě chvíli je všechno tak hezky sudé,
ať se smím loudat pár kroků za osudem.
- R: A ona ať oči klopí,
ať se v těch hlubinách neutopím,
kéž bych tak neviděl, neslyšel,
co nikdy, nikdy nepochopím.
6. Ještě se třpytí jak slza na kamení,
a už tu není, zmizela bez loučení,
ani ten v černém dvakrát si neví rady,
pán si přál platit, zvlášť nebo dohromady?

Hej, pane Děda Mráz

- C** **Fmaj7** **Emi**
1. Hej, pane Děda Mráz, to jste se snad splet',
F **Emi** **Dmi** **C** **G** **Ami7** **G**
už jste zase naděloval u špatného zvonku,
G7 **C** **D** **G**
u souseda stojí další chevrolet,
C **Emi** **F** **D** **G** **C**
a má milá dostala zase jenom sponku.
2. Hej, pane Děda Mráz, jistě jste to splet',
ale ptal jsem se i ostatních, a dopadli jsme stejně,
přítom už vám píšem lístky kolik let,
stejně vždycky dostanem to, co obvyčejně.
3. Hej, pane Děda Mráz, kdy přijdu na řadu,
vždyť jsem přece nezlobil - zeptejte se v práci,
asi máte v počítači někde závadu
a ty naše lístečky se tam všechny ztrácí.

- D** **G** **D** **G7** **C**
R: Jen se mi zdá, že se pletete moc často,
Gmi **C7** **F**
těm za deset tisíc, a tobě, Vlasto, za sto,
Dmi **G7** **C** **F** **Ami7** **G**
snad bychom se přece jenom nějak dohodnuli,
C **Emi** **F** **D** **G** **C**
vždyť ten rozdíl nedělá nic víc než dvě nuly.
4. Hej, pane Děda Mráz, už zase jste to splet',
ale za ty roky jsem si taky na to celkem zvykl,
v duchu vás omlouvám, to už umím nazpaměť,
ale dejte pozor, aby vám někdo pytel neufíkl.

Rec: A je pryč ...

Husličky

- A** **D** **A** **Hmi** **F#mi** **E**
1. [: Čí že ste, husličky, čie, kdo vás tu zanechal :]
Hmi **A** **D** **Hmi** **E** **A** **D** **Hmi** **F#mi** **E** **Hmi** **F#mi** **E**
na trávě poválané, na trávě poválané u paty ořecha?
2. [: A kdože tu trávu tak zválal, aj modré fialy, :]
[: že ste, husličky, samé :] na světě zůstaly?
3. [: A který tu muzikant usnul a co sa mu přišlo zdát, :]
[: co sa mu enem zdálo, bože(-), :] že už vjec nechtěl hrát? :]
4. [: Zahrajte, husličky, samy, zahrajte zvesela, :]
[: až sa tá bude trápit, :] která ho nechtěla.

Jak vlastně vypadáš

- D** **G**
1. Jak vlastně vypadáš, má milá,
Emi **A** **A7**
že ses mně nikdy nezjevila,
D9/7 **G**
to bych tě svedl po paměti,
Hmi **Hmi/A** **E** **A**
takhle jen čmárám po papíře a čas letí.
2. Už prý připomínám netopýra,
jak píšu noci přes kopírák,
a já jen zkouším hlavou dolů
otočit přesýpací hodiny, když nejsme spolu.
3. Až v tomhle životě se minem,
chtěl bych tě najít v nějakém jiném,
ze slabik stloukám pro svou spásu
archu, co za tebou má doplout až do těch časů.
4. Přelívám oceán, má milá,
a láska by mě vykoupila,
nevezmou mě nikam jednoduše,
do nebe ani do pekla jen s půlkou naší duše.

D **G** **Emi** **D**
*: Jak vlastně vypadáš, má milá ...

Hrála mi Julii

1. Byla noc, na černou Ostravu sníh se tiše snášel,
z baru Fénix vedle divadla vyvádějí Mikuláše,
nahore v bufetu už se svítí, paní Květa dělá hercům čárky,
a já dole, už bez role, volám nahoru: "Kdo měl ty párky?"

R: A ona hrála mi Julii a hrála Desdemonu,
hrála Roxanu, Taťánu, Médeu a Antigonu,
hrála Dorotku, Justýnu, Ofélii, Messalinu,
a já role podle ní bral.

2. Večer volala, že dabuje, tak jsem šel hledat kamarády,
stála s ním, naštěstí otočená ke mě zády,
tak jsem chodil trochu po barech, abych to mládí už nějak zkrátil,
ve všech hráli stejné video: stejný herec jiné stejné mlátil.

*: A pak konečně spolužák trhá noc na devět třídních knih
a černá s bílou se usmíří, pane, pane, že jste v Blížencích?
Hledme, čas trhnul oponou, tak ať si taky trhne nohou
se všemi dramaty a fraškami na tělo milencům za výlohou.

R: Vždyť každá hrála jen Julii a hrála Desdemonu,
hrály Terezku, Dorotku, Justýnu a Antigonu,
kdo by si nezahrál pro trochu vzrušení,
konec sázek jedna k miliónu,
a já ani nezatleskal.

3. Noc, Ostravou sníh se snáší,
z baru se motají další Mikuláši,
je noc šestého, prosinec rozdal dárky
a nahore se pořád svítí, tak křičím do oken: "Já měl ty párky!"

R: A ona hrála Julii, Desdemonu, Roxanu,
Maryšu, Marfušu, Katušu,
Cicciolinu, Eyrovou, Makepeacovou,
Bovaryovou, d'Artagnanovou, Popelku, Zlatovlásku,
Jasněнку, ježibabu ...

Letiště

1. Koupil jsem za babku letenku do ráje,
trochu jsem přemýšlel, zda vůbec pravá je,
bylo čtvrt na dvanáct, gól přišel právě včas,
z tlampače nad námi ozval se klidný hlas:
letadlo do ráje odlétá ...
2. Dostal jsem instrukce, padák a espresso,
hrály se karty a šlo eso na eso,
všichni se snažili, aby nám utek' čas,
z tlampače nad námi ozval se klidný hlas:
letadlo do ráje přilétá ...
3. Už ani nevím sám, jak dlouho jsem tam byl,
a je marné to líčit - stejně bys nevěřil,
ráno jsme zaspali a na nic už nezbyl čas,
ahoj - ahoj, a někdy zas,
letadlo z ráje odlétá ...
4. Pomalu stoupáme v kruzích nad letištěm
smutným a nevlídným jak prázdné hlediště,
dívám se na tebe a přemýšlím, jak je ti,
letadlo přiletí, a odletí ...

Montér Blues

1. JÓ, taky jsem hrával tyhle výškové práce,
to není žádná opera,
celý den viset jak na oprátce,
tak voní chleba montéra.
- R: Montuju potrubí, mosty a přehrady,
málokdy (sotva kdy) upadám do téhle nálady,
když nepomáhá vodka ani džus.
2. Jsem velký hříšník, proto mě měla tolik ráda,
a zestárla dřív, než dospěla,
a tak nejvýš, jak umím, vážu si padák,
i kolem křížů kostela.
- R:
3. Řek' jsem jí: holka, všechno ti vydrží tak dlouho,
jak dlouho to k tobě putuje,
ale co je navždy, to nepřijde nikdy,
protože prostě to tu je.
- R: Montuju potrubí, mosty a přehrady,
jen občas upadám do téhle nálady,
když nezabírá vodka ani džus,
tak dobře, dobře, dobře, dej to sem, já zahraju blues.
- *: Nedělej na mě ty psí oči, já znám tu Stairway do nebe,
mě už dnes těžko přeochočíš, tohle fakt není pro tebe.
- R: Znám taky blues pána, co se toulá světem sám,
blues čtyř stěn, žen, prázdná, které objímám,
blues, které dávno už musím umět hrát.
4. Když zavřu oči, vidím zas holky z první řady
a kolem nich místní šumaře,
od sloupu k sloupu jim natahuju struny
na krásné modré kytáře.
- R: Montuju potrubí, á ...,
když nepomáhá vodka ani džus, hm ...

Opět na výletě

1. Říkali že už tě neuvidím
a d a a7
A chtěli slyšet jména nějakých dalších lidí
a d a7
Ale já nikoho neznám ani tebe milá
d C F
Vím jen že jsi pryč žes mě opustila

2. Říkali že to mám pustit z hlavy
a d a a7
A chodit víc ven
a d
že mám jen jedno zdraví
d C F
Ale já nemám zájem o žádné uzdravení
a d a a7
Říkali že čas všechno spraví

3. Tak konečně mám zas aspoň po starostech
A D E
A D E
Co bude zítra a co potom
A jak je to prosté
h7
Zas můžu lhát
D
A chodit si kam chci domů
h7 A
A do rána psát o tom
D
že není komu

4. Hrajte mi blues za to že se mnou byla
G F
C F G
Za každou mou půlnoc v které mě probudila
d C F
Hrajte mi blues že aspoň našli jsme se
d C d
A že mám rozum který všechno snese

5. Hrajte mi blues za moje skvělé plány
že už budu hodný a na prstě omotaný
Hrajte mi blues ať si s ním zacpu uši
Ať neslyším ticho co mi zbylo v duši

6. Hrajte mi blues za tu co o mě stála
h A D
h A D
Hrajte mi blues i kdyby jenom lhala
h A D h
Hrajte mi blues že na tomhle krásném světě
A D
Už se mi nechce být jinak než jen na výletě

Poslední leč

- A**
1. Zas už to začíná
Lovecká družina
Vyjela zvesela z hradu
2. Utkat se na lovu
O přízeň královu
Já mezi trubači vzadu
- D**
3. Pasáci křupani
Za honce vybraní
Zpili se za první bránou
- A**
4. Šlechta a poddaní
Sbratření ve zbrani
Nikdo se nevrátí s prázdnou
5. A moje zbabělá duše si protáhla křídla
F **G** **A**
Pak vzlétla a vítr ji vzal
A
Od hradu dál
- C**
6. Zlom obden bič
Stejně je pryč
F **G7sus4 G7**
A co už jsi uštval koní
7. Zlom obden bič
A na všechny křič
Stejně ji nedohoníš
- E** **F**
8. A čím blíže nadosah
A7
Tím větší máš strach
C **F** **G7sus4 G7**
Že se před tebou nepokloní
- E** **C**
9. A až nad ní zas jednou
G **a**
Zvedneš svůj meč
C F G a F G C F G G7 C
Jsem jen výletník
G7 **C**
leč...

Přejeli jsme slepici

A

To nám ten týden pěkně začíná
Minul jsem trambus hore u kravína
To jistě as cos dobrého věští
Srazil jsem slípku vběhla mi do cesty

G

Já za to nemohl a ona taky ne

G

Dotlouklo srdce srdce nevinné

Brzdím a kvílí guma o vozovku
Kráčím k té slepici v ruce pětistovku
Pantáta přibíhá hrozí mi pěstí
Jednička dvojka vskutku jsem měl štěstí
Pro pána Jána jak teď z toho ven
Pro pána Jána jak teď z toho ven

A stodeset, stodvacet
stotřicetpětkou jedu po okrese
Přemýšlím za co mě pán Bůh asi tresce
Ujíždím v prostoru ujíždím v čase
Ech tfuj už v tom lítám zase

Vyhlížím značky teď už turistické
Však mládí má zelenou a mýlit se je lidské
Ale na gesto chlapské ešče v srdci schrastím
Zadarmo povožím babičku s chrastím.

(Šťastnou cestu panáčku)

Ale že nám ten týden začíná hezky
Sluníčko kroupy mlha hromy blesky
Holky se koupou a kluci pasou krávy
Pošťáci na lyžích vezou dobré zprávy

A já jedu silnicí kolem cesty davy
Zvou mě ať zaskočím na šálek kávy
A ta slepička kropenatá leží tam bez hlavy
Co jsem kdy pokazil to už nenapravím
Co jsem kdy pokazil to už nenapravím

Přijdu hned

- D** **A/C#** **G** **Emi**
1. Tady je kruh, tady je dvůr, tady bydlí
Hmi **G** **Emi A4 A**
moje pýcha a štěstí naposled,
G **Hmi**
tady jsou knížky, tady svíce,
Emi **D** **G**
tady hrnky, tady lžíce,
A **D** **A4** **D**
kdybys šel pryč, tady je klíč, přijdu hned.
2. To vpravo je les, tohle je vřes a tudy sever,
téhle cesty už je konec na dohled,
tohle je Zlín a támhle blízko,
to už je Melbourne, San Francisco,
sedni si sem, někde tu jsem, přijdu hned.
3. Támhleto je pták, to velké je mrak, tím se prší,
a tímhle přivoláš si slunce zase zpět,
tohle je výhled na Kokořín
a tahle okna vedou k moři,
Emi7
tady je gin, tady led, já přijdu hned ...

Přijdu hned II.

1. Tohle je stůl, tohle čaj a tady papír,
mávní tužkou a tvoji mrtví ožijí,
je to tak snadné, až to mrzí,
že nejde chtít být tak drzí
a stvořit si svět jenom z vět a melodií.
2. Hm ...,
a tam právě jsem a snad se vrátím,
kdyby ne včas, nech jí tu vzkaz, že jsi tu byl.

Příteli

1. Příteli z dávných válek, píšu to psaní,
jak jsem před lety slíbil na trnkobraní,
stále mířím na jihozápad,
jsem už za horama, za vodou, což rač chápat,
můj rytíři bez lázně a vany z hotelu Blaník.
2. Tady je zima už za námi a ledy tají,
kdo zasil v prosinci banány, tomu už zrají
a ze všech koutů život zas vstává,
všude pupeny, lupeny, květiny, tráva,
na nebi kometa s vlečkou a Hanka se vdává.
3. Válka skončila, zdá se, a vojsko se vrací,
i tažní ptáci a nástroje do restaurací,
a všem to pípá v Motorolách,
hlavně Jarmilám a Hynkům jaro volá,
a je tu veselo, jak dřív jen o demonstracích.
- *: Můj milý příteli kdesi tam, do časů pravých
posílám kousek tvé písně a všichni tě zdraví.
- R: Mrkací panenku, kuličku skleněнку,
papuče, čelenku, neplatnou vstupenku,
raketu, míček a kačenku na klíček,
a možná ještě víc dáme tomu,
kdo si nás, kdo si nás vezme domů.
- *: Milý příteli kdesi tam, pěkně tě zdravím,
a ať jsi třeba trochu nemocný, jen když jsi pravý.
- *: Příteli z dávných válek, píšu to psaní,
jak jsem před léty slíbil na trnkobraní ...

H11: 024400

Rehradice

Emi D G
A te Rehradice na pěkný rovině
A Hmi Emi A D
Teče tam voděnka dolů po dědině
Ami Hmi Emi
Je pěkná, je čistá

A po tej voděnce drobný rebe skáčó
Pověz mě má milá, proč tvý oči pláčó
Tak smutně, žalostně

Pláčó one pláčó šohajo o tebe
Že sme sa dostali daleko od sebe
Daleko od sebe

Proč by neplakaly, když srdénko bolí
Musijó zaplakat šohajovi kvůli
Šohajovi kvůli

A te Rehradice na pěkný rovině
Teče tam voděnka dolů po dědině
Je pěkná, je čistá.

Sbohem, galánečko

- G Emi Ami D G A7**
1. Sbohem, galánečko, já už musím jíti,
D Hmi Emi A D D4sus
sbohem, galánečko, já už musím jíti,
Ami D G Ami D G Ami D G
kyselé vínečko, kyselé vínečko podalas' mně k pití,
Ami D G C D7 G Emi Ami D7 G
kyselé vínečko, kyselé vínečko podalas' mně k pití.
2. [: Sbohem, galánečko, rozlučme sa v pánu, :]
[: [: kyselé vínečko :] podalas' mně v džbanu. :]
3. [: Ač bylo kyselé, přecaj sem sa opil, :]
[: [: eště včil sa stydím, :] co sem všecko tropil. :]
4. [: Ale sa něhněvám, zes' mňa ošidila, :]
[: [: to ta moja žízeň, :] ta to zavinila. :]

Smutno je mi (Mojí první Múze)

- C F6 Emi F C D G**
1. Smutno je mi, smutno je mi, na ten smutek není lék,
C F6 Emi F C C/G C
slíbil jsem ti, že se změním, a skutek neutek',
Fmaj7 C Ami Dmi G C Fmaj7
změnil jsem se od základů, jaks' to chtěla, johoho,
C Fmaj7 Emi A4sus A7 Dmi7 G C
jenže to má jednu vadu že už není pro koho.
2. Smutno je mi, smutno je mi, a nikdo nic netuší,
nikdo si na týhle zemi pro mě slzy nesuší,
je to pěkné nadělení, proměnit se docela,
ale nejhorší je pomýšlení, že už bys mě stejně nechtěla.
3. Smutno je mi, moje milá, když tak píšu po nocích,
a ta láska, ta mi zbyla, nemůžu si pomoci,
co lidí se na mě dívá, poslouchá a přemýšlí,
a já tobě hraju, tobě zpívám, a ty dávno neslyšíš.
- C F6 Emi F C G C**
*: Smutno je mi, smutno je mi ...

Tak jsem tady

- D** **Hmi** **Emi** **A** **D** **D/A**
1. Ani jsem nepřišel na slupce od banánu,
D **E7** **A** **A/E**
ani se nedá říct, že to šlo podle plánu,
F# **Hmi** **Emi** **A** **A/E**
trochu mě zdržela důvěra v jízdni řády,
D **Hmi** **Emi** **A** **D** **D/A**
ale ten, kdo ví, kam jede, vždycky si už poradí.
2. Já nemám na taxi, a tak si jezdím stopem,
jedni se courají a druzí to berou hopem,
člověk to musí brát podle těch, co ho berou,
každej má víc tváří, jenom si vybrat, kterou.
3. A už jsem si zvykl, že vždycky mě někdo vezme,
dívám se z okna a snažím se hádat, kde jsme,
krajina většinou zdá se mi povědomá,
asi to bude tím, že jsem tu někde doma.
4. Všude jsem doma a všude jsem trochu cizí,
sleduju v zrcátku krajinu, než mi zmizí,
a říkám si: kde asi, kde domov můj leží,
ale [: vždyť na tom nakonec zas tolik nezáleží ... :]

Tak to jezdívá

- Dmi7**
1. Báječný je pocit po vítězství,
Dmi7/E **F**
báječní jsou lidé kolem nás,
Ami **F**
věnce z vavřínů ti málem lámou vaz,
G7 **C** **Dmi7** **C**
pak neon slávy zhas', aby svítil jiným zas.
2. A těm, co k tobě ve chvíli štěstí
tisknou na fotkách, tahají za rukáv,
těm pak nestojíš ani za pozdrav,
a, jak umíš, plav, a dovolej se cti a práv.
- C7** **F** **C7** **F**
R: Jedeš sám vlakem domů jako tenkrát, když jsi nemoh' dál,
Ami **Emi7**
teď vrací tě počtám, jako by po jizvě prstem ti sáh',
Ami **G7** **C** **Dmi7** **C**
zas mójels' davy jako král, škoda let, kdys' o to stál.
3. Vzpomínej, co bylo s budoucností,
vzpomínej, když ti šla na ruku,
padá jenom ten, kdo hledá záruku,
kde je pevný prám - tím je každý sobě sám.
- 4.=1.

Tak vidíš

R: Tak vidíš
 A
 D9
 Jak je snadné změnit styl
 A **G**
 Když máš na krku nůž

A
Bud' zdrav
No to máš vztek
 D9
Že jsem ti vyfouk' hezký happy-end
 A
No jo když sám's radši se vším sek'
D9
A mně zbyl už jen one man band

A stejně mám plán ještě na zítřek
Jestli bude zas tak hezký den
A ne
Neměj strach že by mi došel špek
Nejsem kolektivně oblíben

R: Tak vidíš ...

f# **E**
Říkal's že můžeš změnit celý svět
 f# **E**
A dožít se sta let
 f#
Všechno se dá zvládnout
 E
Jenom chtít

Tak spust' co si budeš přát
Až zas kolem půjde kominík
Třeba mít chuť, zas nemít nic
A sehnout záda pro pětník
To je zlá věc když jsi samý zip
Chytat štěstí za knoflík
Tak teda dík aspoň za ten tip
Že už kabát šaška kdekdo svlík'

R: Tak vidíš ...

Tak vidíš

Tramtáryje

Emi6 Emi7 Ami F Emi9 H+ C
Ří kala mi jedna paní od komedie,
H74sus Emi6 Emi7 Ami F Emi9 H+ C
že mě jednou vezme s sebou do Tramtáryje,
H74sus Emi7 D4sus C
do Tramtáry, do Tramtáry, do Tramtáryje,
D C Emi/H Ami7
do Tramtáry, do Tramtáry, do Tramtáryje.

Hmi7 D

Ami7 D4sus C D
Do Tramtáry, do Tramtáry, do Tramtáryje,
C Emi/H
do Tramtáry, do Tramtáry...

Ami7
Mraky letí nízko nad zemí,
D/F#
letí rychle, hlava se mi točí, se mi,
Ami/E D
mraky letí nízko nad zemí.

Ami7
... že mě jednou ...

D/F#
Naposledy mrakům závidím,
Ami/E
kolik toho na tom světě uvidí,
D
mraky letí nízko nad zemí.

G D/G C/G D/G G
... že mě jednou vezme s sebou do Tramtáryje,
Emi D/E Emi D/E Emi
vezme s sebou do Tramtáryje,
Ami
vezme s sebou do Tramtáryje,
G
až Tramtáryje,
Emi Ami G
na ná na ...

V hornom dolnom konci

D G A4 D G A4 D

D D9sus D E A
V hornom dolnom konci v richtárovom dvorci
D G D G A4 D
leží richtárov syn, leží richtárov syn na ťažkej nemoci.

Mať sa ho spytuje syn môj čože ti je
či ťa hlavka bolí, či ťa hlavka bolí a či bôček biely
Hlávka ma nebolí ani bôček biely
|: hore u susedov, hore u susedov, dievča po mej vôli :|

D G A4 D G A4 D

Jaj mamička moja choďte že ju konať,
Ak vám ju nedajú, ak vám ju nedajú, tak musím dokonať
Pán Boh daj dobrý deň: Prišla som vás konať
|: Ale si nedajte ale si nedajte. Zdraví ostávajúte :|

D G A4 D G A4 D

A keď domov prišla syn sa jej spytuje.
Jaj synček môj dobrý, jaj synček môj dobrý, že ti ju nedajú
Jaj mamička moja, čo vám povedali ?
že ju radi majú, že ju radi majú, že ju radi vidia
Zvony zazvonili. Ľudia sa spytujú.
|: Richtárov syn zomrel. Richtárov syn zomrel na ťažkej nemoci :|

V půl osmé

1. **Ami Dmi G**
V půl osmé, to už se stmívá,
C Dmi G Ami
ožijou chodníky nočními převleky,
Dmi E7
telátko uteklo z chlíva,
Ami Dmi E7 Ami
pastýřů, pastýřů, špatně ses díval.
2. Jak se vysoko na špičkách vznáší,
jak statečně klopýtá si vyhodit z kopýtko,
ztratilo zvoneček v šáší,
chytil sa o kořeň tam na Ondráši.
- F Ami Dmi G7 C C/H C/Bb A7**
R: Ó, moje ovce, moje krávy,
Dmi C F
vzal vás čert, tož, bačo, aidsme zdraví.
3. Zase jsi nepřišla, milá,
čekal jsem celou noc, ale co je moc, to je moc,
kdepak jsi do rána byla
a proč jsi, krucinál, na zádech bílá.
- R: Hrál bych ti písničku něžnou,
takovou milou a běžnou,
sám zatím zpil jsem se režnou
asi tak, jako ženci, když nežnou.
4. V půl osmé, to už je ráno,
po lávce přes lávku, po lásce přes lávku
ovečky jdou zadní branou
a marně bys' počítal tu oplakanou ...

Vandráci jdou do nebe

- F# G#mi H F#**
1. Vždycky jsem si myslel, že ráj je velký jam,
G#mi H H/A# C#
něco mezi Woodstockem a folkparádou v Hulíně,
F# G#mi H F#
dav kolem piána a každá píseň o něčem
G#mi H H/A# C#
a spousta vína a holek na klíně.
2. A taky jsem věřil, že v ráji najdu tebe
a vůbec všechno, co jsem kdy kde ztratil,
a že tam napravím svoje kamení aspoň chlebem
a že vrátím dluhy, co jsem tady nezaplátil.
3. A hodně jsem vzpomínal, co všechno by se dalo změnit,
a třídil minulost, jako by štěstí na tom stálo,
a pak v dálce zahřmělo a mně se v hlavě rozsvítilo
a došlo mi, že na ráj by toho bylo trochu málo.
- F# H G#mi Bmi D#mi**
R: Protože ráj, to je jen obyčejný svět, kde platí zákony,
G#mi H/A# D#mi
kde platí slovo a kde platí daný slib,
H G#mi Bmi D#mi
obyčejná důvěra v obyčejnou spravedlnost,
G#mi C# G#mi D#mi
obyčejná víra, že doopravdy bude zase líp.
4. A tak jsem se stal vandrákem na cestě do nebe,
vyhnali mě z domu, a tak jdu sám za sebe,
jedni na patníku sedí, druzí vracejí se zpět,
ptám se všech, jestli vědí, kde že to končí ten náš svět.
5. A každý zná cestu správnou, každý mi dává x dobrých rad,
a všichni správným směrem rukou mávnou, že tudy se mám dát,
jenže každý ukazuje jinam a všichni chtějí pravdu mít,
jako kompas přímo z pólu, a já nevím, komu uvěřit.
- R: Protože ráj, to je obyčejný svět, kde platí, co kdo řek',
obyčejná důvěra, že dovoláš se pomoci,
obyčejná naděje, že se i na tvou nemoc hledá lék
a že tvůj svět není ledovec na jih plovoucí,
proč se tvářit, že máš v tom světě vlastní svět?
- R: Vždyť ten náš svět, to je obyčejný ráj, jen bez té důvěry,
že na nás někdo myslí a chce pro nás jen to nej-,
naš svět, to je obyčejnej ráj, kde andělé jsou strážní
a kde má cenu jen to, co je na prodej.
- F# G#mi H F#**
*: Kdybys měl cestu stejnou a nemohl mě najít,
G#mi H C# F#
[: dřív nebo později stejně sejdeme se v RaJi ... :]

Večer křupavých srdíček

- D** **D9** **H7**
1. Když jsi tehdy přinesla na talířku křupky,
Emi **Gmi** **A4sus A**
musel jsem se zasmát tomu, co má být dál,
D **D9** **H7**
ta křupavá srdíčka a zapálená svíčka
Emi **A4sus** **A D**
mi prozradily, že zas nejde o víc než o zaběhaný rituál.
- G** **C** **D**
R1: Tak to má být, a sklenku vína na dobrou noc,
G **C** **D**
k tomu pár vět o tom, jak vzácný jsem host,
G **Cmaj7** **Cmi**
tak to má být, když tma nad městem převezme moc
Hmi **Emi7** **Ami D** **G**
a chce se žít, žít víc než jen dost.
2. Posbíral jsem sirky a pytlík na tabák,
dopil jsem a vstal, že bude líp to dnes vzdát,
a tys' mi sáhla dlaní na čelo, v tu chvíli moc ti to slušelo,
a navíc venku trochu přšelo, a tak jsem zůstal, a rád.
- R2: To se přece nedělá, chtít víc, než dá se dát,
to není fér, hrát podle vlastních pravidel,
to není fér, chtít jít, když je čas spát
a chce se létat, létat i bez křídel.
3. Pak jsem si skládal na stůl srdíčka, až mi z nich vyšla osmička,
hle, nekonečno ze dvou malých vypečených nul,
a ty jsi bez váhání sáhla jen a špičku dovnitř otočila ven
a vzniklo srdce z malých srdíček, a já ho rychle propíchnul.
- R1:

Vítr Safián

- D** **A** **D** **F#mi** **Hmi** **F#mi** **Hmi** **A**
1. Práší sníh vítr Safián, krajem honí bílý fáč,
D **A** **D** **F#mi** **Hmi** **F#mi** **Hmi**
plání jdou se svou muzikou, trochu stříbra na strunách,
A **G** **Hmi** **A**
síní zní smích dětí, co fůru věcí smí,
D **A** **D** **F#mi** **Hmi** **A** **D**
práší sníh vítr Safián, do umrzlých dvorů dých'.
2. Slídí púst v tůních po rybách, do komínů nahlíží,
skrývá tvář v bočních uličkách, placky loudí u dveří,
kouzelnou hrou v kostkách tuláky obírá,
slídí púst, náhle začal růst, hadry solí propírá.
3. Práší sníh vítr Safián, krajem honí bílý fáč,
plání jdou se svou muzikou, trochu stříbra na strunách,
pálící kůru chlebů u kamen rozlomí,
práší sníh vítr Safián, do umrzlých dvorů dých'.

Vracaja sa dom

1. Vracaja sa dom
A H
E A
Od Betléma do Vsetína
H E
Nésl sem sa jak ta laňka
A F#
Nésl sem sa jak ta laňka
Hmi E A
Potrefená
2. A že bylo v tom Betlémě
D E
A E
Živo velice
A D
Voněl jsem jak marijánek
A E A
Od slivovice
3. Vracaja sa dom
Znavený a šťastný velmi
Tož sem sebú od radosti
Od vetkej Božskej milosti
Praštil k zemi
4. Ležím přemítám
Najednú je u mňa žena
A nevěří že sa vracám
A nevěří že sa vracám
Od Betléma
5. A že bylo v tom Betlémě
Živo velice
A že nás tam Josef nutil
Do slivovice
6. Ja ženy ženy
Nic na Betlém nevěřijú
A když dojdú na pútnička
A když dojdú na pútnička
Hned ho zbijú
7. Tož byl u nás na Štědrý den
Betlém hotový
Eště dneska] nedoslýchám
Na obě nohy

Všichni ti lžou

*: Hrávám pocestným, počestným bez potlesku,
mám rád oči bez šátků, ty svědčí zázrakům,
sbírám je do hrnků jak vodník pod pokličkou,
hlídám to tajemství těžkých tuláků, ó.

1. Pálím dopisy nad svíčkou, sliby, co lidem vládnou,
počítám a popel z nich vážím na miskách,
vím, já ti odpouštím, užs' neměl šanci žádnou,
tak vítej a povídej,
Emi
že je ti fuk, co si lidi poví,
a že jsi šel kolem náhodou,
Emi
to, co bys chtěl, stejně nevyslovíš,
a pokud vím, taks' přišel zapomenout,
jó, já vím, všichni ti lžou, ó.

2. Pálím dopisy nad svíčkou, sliby, co lidem vládnou,
počítám a popel z nich vážím na miskách,
tak vítej, já ti odpouštím, už nemáš šanci žádnou,
vítej, ale neříkej,
že je ti fuk, co si lidi poví,
a že jsi šel kolem náhodou,
už ani muk a šetři slovy,
pokud vím, taks' přišel zapomenout,

G D F# Emi H Emi H A
jó, já vím, všichni ti lžou,
G D F# H
jó, já vím, všichni ti lžou ...

Za deset 10

1. Ve středu zabalím kufry a pojedu domů,
stopnu si auto, co zajíždí na přehradu,
pomůžu vyložit dynamit v kamenolomu,
pozdravím muže, co jsou tu za velezradu.
2. Ale tak udělám přece jen kolo, když už jsem tady,
je teprv poledne, a tak jsem celkem v plusu,
co je tu naboso šťastných, krásných a mladých,
ale nejdřív si zjistím odjezdy autobusů.
- R: Za deset deset už nejede nic,
za deset deset už nejede nic.
3. Hned za hrází v jídelně U Mokřých sundám si oděv,
pochválím brýle nové brigádníci,
slíbím jí, že za ní vylezu po hromosvodě,
"tak ahoj, babi," zakončím pohlednici.
4. Na dece, na pláži vybalím Kamile, kde teďka hrajem,
natře mi záda v podstatě jen za pusu,
přikreslí k adrese plánek celého kraje,
ještě zkontrolujeme si odjezdy autobusů.
- R: Za deset deset ...
5. Na Rudém právu počkám, až pytláci dopečou pstruhy,
přidám se k chlapům do války u Stalingradu,
Kerouac, Turgeněv, Baudelaire, Jan Pavel II.,
básníci všech zemí, tak ještě pivo a jdu.
6. Lacina s Grycem už U Bušů jen pro mě zastřelí prase,
přespolní vandrák vaří se zelím Led,
hej, půjč mu to pádlo, ať dá dítě v čase,
jsem hvězda a do první desky to mám deset let.
- R: Za deset deset ...
7. V noci mi Martina vyzradí vojenské tajemství hlavního stanu Armády spásy,
je vdaná a večer vrací se z Bystřice zpět
a ráno mi Gábina s Vladkou rozčešou vlasy,
a než vypijem snídani, je devět čtyřicet pět.
- R: Za deset deset už nejede nic,
za deset deset už nejede nic.
8. Poslední pivo s Evženem u šachu v zahrádce rušné,
sleduju, aby mi neujel zas,
vyměním dva pěšce za věž, to je snad slušné,
a z koncových světél si odečtu svůj přesný čas.
- R: Za deset deset ...
- *: Ve středu zabalím kufr a zavolám taxík ...

Zase nic

1. Když tak měřím svůj krok
Vychází mi z toho valčík
Pravda byly tu i polky
Něco čač a něco samb
Občas mihl se foxtrot
Rock`n`roll ba i to disco
Ale valčík je ten tanec
K němuž mám tak blízko

R: c-c-c c-c c-c
Zase nic-c-c c-c c-c
Zase nic-c-c c-c c-c
Zase nic-c-c

2. Ten mírný krok
Trochu pyšný a trochu věčný
Trochu dokola a trochu vpřed
Kdy jednou víc a dvakrát míň
To je ten tanec který znám
A který zřídka pokazím
I když zdálo se už mnohokrát
Že moje hvězda vychází

R: Zase nic ...

3. A tak vymetám báry
A hledám sál kde dobře hrají
Kde bych se odvázal
Zahodil sako
Vrhl se na zem
A tam breakoval
A vždycky když se mi už zdá
Že jsem to rozjel že to je vono
Někdo mě taktně upozorní
Zakašláním
Nojo no

R: Zase nic ...

4. Každý tančí jak umí
Někdo obkročák a jiný kazačok
A srdce tluče nám tak rychle
Jak rychlý je náš krok
Nejde mít v srdci hudbu jinou
Než v rytmu svých dní a roků
Duše jsou jen ozvěnou
Našich včerejších kroků

5. Houpy houpy
Zas se mi smál celý sál
Zase jsem lady karneval
A přece věřím tomu dál
Že ten můj tanec houpací
Smysl neztrácí
I když budu tančit třeba sám

R: Zase nic ...

6. Zase nic-c nic-c nic-c
Zhola nic
Do Prčic